

Hr. Søholm havde ved sin Datters Giftermaal anbragt en Kapital paa 30 Tusinde i Gaarden, og af den Grund optraadte han nu med en Anmasselse, som om det var ham, der var den egenlige Ejer af Storeholt og John hans Forvalter. Han gik rundt og vurderede Besætning og Markredskaber, takserede Malerierne paa Væggene og Parkens Værdi som Brændsel. Enhversomhelst Ting omsatte hans Tanker straks i Penge. Hun blev saa harmfuld over at høre denne brovtende Fremmede tale om Storeholt som om en almindelig Handelsvare, at hun ikke kunde faa sig til at sige ham Farvel, da han efter nogle Timers Ophold rullede tilbage til København. Hun havde derfor heller ikke beklaget det, da hun senere engang fik at vide, at det var kommet til et Brud mellem John og hans Svigerfar, saa de ikke længer taalte at se hinanden.

Ved nu at tale med Frøken Søholm kunde hun mærke, at den rige Mand var begyndt at blive ængstelig for sine 30 Tusinde. Hun fik endogsaa det bestemte Indtryk, at Søsteren i Øjeblikket opholdt sig her paa Gaarden som hans Spion. Dette gjorde hende urolig, og hun besluttede, at hun straks vilde tale med John og forlange en Forklaring.

Hun kom op ad Verandatrappen umiddelbart efter, at Doktorfamilien var kørt bort. Da hun ikke fandt sin Brodersøn i nogen af de andre Stuer, søgte hun